

E-PRZEGLĄD Oświatowy

KOMUNIKAT KSOiW

Podstawy programowe – ruszyły konsultacje

Ministerstwo Edukacji Narodowej przygotowało projekty rozporządzeń zmieniających podstawę programową kształcenia ogólnego dla 18 przedmiotów w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych. Publikując projekty 23 kwietnia, rozpoczęły się konsultacje publiczne i uzgodnienia międzyresortowe ww. projektów.

Konsultacje potrwać do 13 maja br. „Solidarność” wraz ze swoimi ekspertami, którzy działają w ramach zespołów roboczych, odniesie się do propozycji MEN.

Zachęcamy do zgłaszania indywidualnych uwag przez Sekcje Regionalne lub bezpośrednio do KSOiW NSZZ „Solidarność”.

Linki:

<https://www.gov.pl/web/edukacja/uszczuplone-podstawy-programowe-projekty-ministerialne-i-konsultacje-publiczne>

STANOWISKO

Stanowisko KSOiW w sprawie likwidacji przedmiotu „Historia i teraźniejszość” - 18 kwietnia 2024

W związku z przedstawionym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej w dniu 10 kwietnia 2024 r. projektem rozporządzenia w sprawie ra-

mowych planów nauczania dla publicznych szkół, Prezydium Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”; wyraża stanowczy sprzeciw wobec zamiaru likwidacji przedmiotu „Historia i teraźniejszość” i popiera Stanowisko Międzyregionalnej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” z siedzibą w Gdańsku, oraz w pełni zgadza się z argumentacją w nim przedstawioną.

W imieniu Prezydium KSOiW NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Waldemar Jakubowski

Stanowisko w sprawie likwidacji przedmiotu „Historia i teraźniejszość”
[sekcja gdańska]

Prezydium Międzyregionalnej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” z siedzibą w Gdańsku wyraża swój sprzeciw wobec zamiaru likwidacji przedmiotu „Historia i teraźniejszość” przedstawionej w projekcie rozporządzenia ministra edukacji w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół z dnia 10 kwietnia 2024 r

Przypominamy, że obecnie realizuje się go w wymiarze dwóch godzin tygodniowo w klasach pierwszych liceów i techników oraz jednej godziny w klasach drugich. Likwidacja przedmiotu spowoduje znaczne zmniejszenie godzin realizowanych przez nauczających tego przedmiotu nauczycieli historii, zwłaszcza w roku szkolnym, w którym nastąpi duży spadek liczby uczniów

E-PRZEGLĄD OŚWIATOWY

w szkołach ponadpodstawowych.

Sprawa jest tym bardziej bulwersująca, gdyż projekt zmian zostaje ogłoszony w czasie, gdy dyrektorzy szkół już przedstawili do zaopiniowania arkusze organizacji pracy na rok szkolny 2024/2025. Zgodnie z art. 110, ust. 2 ustawy Prawo oświatowe z dnia 14 grudnia 2016 r. dyrektor szkoły przekazuje arkusz organizacji pracy do zaopiniowania zakładowym organizacjom związkowym. Na podstawie rozporządzenia MEN z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i publicznych przedszkoli (§ 17 ust. 8) opinia zakładowych organizacji związkowych jest wydawana w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania arkusza organizacji szkoły lub przedszkola, nie później niż do dnia 19 kwietnia danego roku. W tym roku przypada to na 8 kwietnia. Sprzeciwiamy się takiemu brakowi szacunku dla planowania pracy szkół, dyrektorów i organizacji związkowych.

Prezydium Sekcji nie znajduje także merytorycznych argumentów, by likwidować przedmiot, który miał na celu wypełnienie pewnej luki w przekazie młodzieży wiedzy o najnowszej historii Polski i świata. W naszej ocenie treść podstawy programowej do tego przedmiotu, która obejmuje także zagadnienia z zakresu wiedzy o społeczeństwie, nie uzasadnia jego likwidacji. Wydaje się, że ta decyzja jest powodowana rodzajem politycznego odwetu wobec autora podręcznika i ministra edukacji z czasu wprowadzania tego przedmiotu (nauczyciel ma już do wyboru także inne podręczniki lub może w ogóle z nich zrezygnować).

Przypominamy, że szkoła jest strukturą tzw. długiego trwania i źle znosi nagłe zmiany.

Prowadzona obecnie chaotyczna i pośpieszna

Nr 4/2024 (4) - kwiecień

polityka wprowadzania zmian w systemie kształcenia może stać się przyczyną regresu poziomu kształcenia i wychowania młodego pokolenia Polaków, na co nie ma naszej zgody.

Istnieje obawa, że inne przepisy oświatowe będą też wprowadzane bez odpowiedniego czasu na dyskusję. Niepokojącym przykładem jest już zmiana rozporządzenia w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów w zakresie prac domowych wprowadzona w trakcie roku szkolnego, od 1 kwietnia, co uważamy za uderzenie w AUTONOMIĘ nauczyciela i szkół.

*W imieniu Prezydium Sekcji,
Bożena Brauer*

przewodnicząca Międzyregionalnej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” z siedzibą w Gdańsku

STANOWISKO

Wynagrodzenie pracowników samorządowych zatrudnionych w szkole

Warszawa, 26 kwietnia 2024 r.

Apel Oświatowej Solidarności do Ministerstwa Rodziny Pracy i Polityki Społecznej

KSOiW NSZZ „Solidarność” domaga się podniesienia stawek minimalnego wynagrodzenia zasadniczego pracowników samorządowych zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez organy administracji rządowej. Mimo uwag i propozycji NSZZ „Solidarność”, w zakresie podwyższenia wynagrodzenia dla tej grupy pracowników, Ministerstwo Rodziny Pracy i Polityki Społecznej opublikowało rozporządzenie ze stawkami, które zaproponowało w projekcie. Wynagrodzenie pracowników w niektórych grupach zaszeregowania określono na poziomie nieprzekraczającym 3000 zł brutto

Stoimy na stanowisku, że minimalne wynagrodzenie zasadnicze w każdej kategorii zaszerogowania powinno stanowić kwotę nie mniejszą niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone dla pracowników zatrudnianych poza sektorem oświatowym, czyli obecnie 4242 zł brutto. Ustalenie minimalnego wynagrodzenia zasad-

niczego na poziomach zaproponowanych w załącznikach prowadzi do patologii podczas zatrudniania tej grupy pracowników, ponieważ:

1. Pracownicy niebędący nauczycielami zatrudniani w szkołach i placówkach, którzy są objęci opiniowanym rozporządzeniem, otrzymują wynagrodzenie niższe niż w szkołach samorządowych - stawki minimalnego wynagrodzenia pracowników samorządowych są na wyższym poziomie niż proponowane w załącznikach;

2. Różnice między minimalnym a maksymalnym wynagrodzeniem zasadniczym są zbyt duże i prowadzą do nierównego traktowania pracowników w zakresie wynagrodzenia, dotyczy to w równym stopniu różnych placówek jak i pracowników w tej samej szkole. Pracownik na tym samym stanowisku, wykonujący tę samą pracę, może otrzymać różne wynagrodzenie zasadnicze;

3. Dodatek za wysługę lat liczony jest od minimalnego wynagrodzenia zasadniczego, przez co każdy z pracowników, który otrzymuje wynagrodzenie zaproponowane w rozporządzeniu, traci miesięcznie kilkaset złotych, a w skali

roku kilka tysięcy złotych, jeżeli otrzymuje maksymalny dodatek za wysługę lat liczony do kwoty zaproponowanej przez ministerstwo.

Za niedopuszczalne uważamy potraktowanie tej grupy pracowników jako gorszych niż, np. w szkołach samorządowych, zwłaszcza że rząd obiecał 20 procentową podwyżkę dla pracowników państwowej sfery budżetowej i godne ich traktowanie. Należy skończyć z patologiami w wynagrodzeniach „budżetówki” i ustalić płace tych pracowników na godziwym poziomie.

*W imieniu Prezydium
Krzysztof Wojciechowski*

OPINIA

Opinia Organizacji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania Region Wielkopolska w sprawie dodatku wiejskiego, nauczyciela zatrudnionego przez zespół szkół z siedzibą na wsi.

Pytanie prawne: Czy nauczycielom zatrudnionym przez Zespół Szkół w &&&&&& należy wypłacać dodatek wiejski tylko za wykonywanie pracy w budynku w &&&&&&, czy również za pracę w budynku w &&&&&& (miasto) w której mieści się Branżowa Szkoła I stopnia wchodząca w skład Zespołu Szkół w &&&&&&, którego siedziba mieści się na terenie wiejski (ul. &&&&&&).

Odpowiedź

Nauczyciel ma prawo do dodatku wiejskiego za pracę w „szkole” położonej na terenie miejskim.

Zgodnie z art. 54 ust. 5 ustawy z 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela – dalej KN „nauczycielowi posiadającym kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela, zatrudnionemu na terenie wsi lub w mieście liczącym do 5.000 mieszkańców,

ciąg dalszy na stronie 10.

Nowe obowiązki dyrektorów szkół i przedszkoli w przedmiocie ochrony małoletnich

W dniu 15 lutego 2024 r. weszła w życie tzw. „ustawa Kamilka”, czyli nowelizacja szeregu ustaw mających na celu zwiększenie ochrony małoletnich, którzy stali się ofiarami przemocy. Ustawa Kamilka nakłada dwa nowe obowiązki na dyrektorów szkół oraz przedszkoli. Po pierwsze, w każdej placówce muszą być wprowadzone Standardy Ochrony Małoletnich. Po drugie, poszerzony zostaje katalog osób, w odniesieniu do których dyrektorzy szkół i przedszkoli są zobowiązani przeprowadzić weryfikację pod kątem niekaralności oraz figurowania w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym.

Zasady weryfikacji niekaralności osób pracujących z małoletnimi

1.

Rozwiązania zawarte w art. 21 ust. 1 i 2 w zw. z art. 4 ust. pkt 1 i 3 ustawy z 13.05.2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich – dalej [u.z.p.t.s.](#) przesądząją pierwszą, fundamentalną zasadę w zakresie ochrony małoletnich.

Przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem jej do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psycholo-

gicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi na pracodawcy lub innym organizatorze takiej działalności ciąży obowiązek uzyskania informacji, czy dane osoby z którą ma być nawiązany stosunek pracy albo która ma być dopuszczona do wykonywania ww. działalności na innej podstawie niż stosunek pracy, są zamieszczone w stosowanych bazach Rejestru Sprawców na Tle Seksualnym.

2.

Z kolei na osobie zatrudnianej lub dopuszczanej do ww. działalności z małoletnimi ciąży obowiązek przedłożenia pracodawcy lub innemu organizatorowi takiej działalności informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych określone w rozdziale XIX i XXV k.k., w art. 189a i art. 207 k.k. oraz w ustawie z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego (art. 21 ust. 3 u.z.p.t.s.).

3.

Ponadto osoby zamieszkujących w ciągu 20 ostatnich lat w innym państwie niż Rzeczpospolita Polska lub państwo obywatelstwa oraz osoby posiadające obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska obowiązane są przedstawić stosowną informację z odpowiednich rejestrów karnych państw trzecich (art. 21 ust. 4-6 u.z.p.t.s.). Jedynie w przypadku, gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja nie przewiduje sporządzenia tego rodzaju informacji lub w danym państwie w ogóle nie prowadzi się rejestru karnego dopuszczalne jest złożenie jedynie oświadczenia, o treści wskazanej w art. 21 ust. 7 u.z.p.t.s.

Standardy ochrony małoletnich

1.

Na podstawie art. 22b [u.z.p.t.s.](#), obowiązek wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, zwanych dalej "standardami", ma każdy:

1) organ zarządzający jednostką systemu oświaty,

E-PRZEGLĄD OŚWIATOWY

o której mowa w art. 2 pkt 1 – 8 ustawy z 14.12.2016 r. - Prawo oświatowe – dalej u.p.o., oraz inną placówką oświatową, opiekuńczą, wychowawczą, resocjalizacyjną, religijną, artystyczną, medyczną, rekreacyjną, sportową lub związaną z rozwijaniem zainteresowań, do której uczęszczają albo w której przebywają lub mogą przebywać małoletni;

2) organizator działalności oświatowej, opiekuńczej, wychowawczej, resocjalizacyjnej, religijnej, artystycznej, medycznej, rekreacyjnej, sportowej lub związanej z rozwijaniem zainteresowań przez małoletnich.

2.

Jednostki oświatowe wymienione w art. 2 pkt 1-8 u.p.o. to: szkoły, placówki oświatowo-wychowawcze, w tym szkolne schroniska młodzieżowe, placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego oraz branżowe centra umiejętności, placówki artystyczne - ogniska artystyczne, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, w tym poradnie specjalistyczne, młodzieżowe ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze, specjalne ośrodki wychowawcze dla dzieci i młodzieży, ośrodki rewalidacyjno-wychowawcze, placówki zapewniające opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania.

3.

W standardach, w sposób dostosowany do charakteru i rodzaju placówki lub działalności, określa się w szczególności:

- 1) zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem placówki lub organizatora, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich;
- 2) zasady i procedurę podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego;
- 3) procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia

Nr 4/2024 (4) - kwiecień

przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadomienie sądu opiekuńczego oraz w przypadku instytucji, które posiadają takie uprawnienia, osoby odpowiedzialne za wszczęcie procedury "Niebieskie Karty";

- 4) zasady przeglądu i aktualizacji standardów;
- 5) zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu placówki lub organizatora do stosowania standardów, zasady przygotowania tego personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności;
- 6) zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania;
- 7) osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia;
- 8) sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

W standardach wprowadzanych w jednostkach oświatowych, o których mowa w art. 22b u.z.p.t.s., należy określić także:

- 1) wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi, a w szczególności zachowania niedozwolone;
- 2) zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet;
- 3) procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie;
- 4) zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.

4.

Obowiązek wprowadzenia wyżej wymienionych standardów musi być zrealizowany w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tzw. ustawy Kamilka - czyli do **15 sierpnia 2024 r.** Jest to tak zwany okres przejściowy, na dostosowanie działalności danego podmiotu do zgodności z ustawą.

Ramowe plany nauczania dla szkół publicznych

Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania negatywnie ocenia załącznik nr 1 do rozporządzenia.

W ramach edukacji przyrodniczej w klasach I-III wskazano, że należy realizować zajęcia dotyczące udzielania pierwszej pomocy, nie wskazując jednocześnie, kto i w jakim wymiarze ma te zajęcia prowadzić. Naszym zdaniem powinni zostać wskazani tutaj nauczyciele EDB jako przygotowani do wykonania założonego zadania.

Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania również negatywnie opiniuje załącznik nr 4, 7 i 8 do rozporządzenia:

1. Zmiany proponowane są już po zaopiniowaniu arkuszy organizacyjnych przez związki zawodowe i najprawdopodobniej po zatwierdzeniu ich przez organy prowadzące szkoły, co po raz kolejny spowoduje dezorganizację pracy placówek.

2. Wykreślenie z ramowych planów nauczania (zał. 4) przedmiotu *historia i teraźniejszość* utrudni nauczanie wiedzy o społeczeństwie w zakresie rozszerzonym, ponieważ HiT obejmował podstawowe treści z *wiedzy o społeczeństwie*, w tym kwestie zmian politycznych, społecznych i gospodarczych na świecie od II wojny światowej do czasów obecnych. Nie uwzględniono 2 godzin w cyklu nauczania przeznaczonych, przed wprowadzeniem HiT, na *wiedzę o społeczeństwie* w zakresie podstawowym. W efekcie zmniejszono w cyklu kształcenia o 3 godziny nauczanie przedmiotu historia i WOS.

3. Propozycja (zał. 7) skutkuje utratą godzin dla nauczycieli historii. Jeżeli MEN decyduje się na usunięcie HiT-u, powinno na rok wprowadzić na jego miejsce *wiedzę o społeczeństwie*, wykorzystując do tego istniejącą podstawę programową tego przedmiotu. Rozwiązanie takie pozwala na

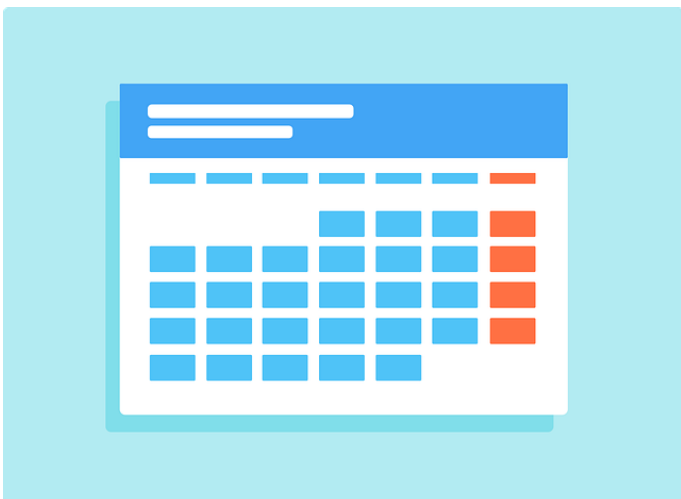
korzystanie z podręczników do WoS-u, które są cały czas dostępne. Od 2025 roku MEN mógłby wprowadzić nowy przedmiot zastępujący HiT i WoS, nad którym w tej chwili toczą się prace przygotowawcze w ministerstwie. Proponowane rozwiązanie pozwala w sposób najmniej problematyczny przejść od HiT-u do nowego przedmiotu opracowywanego przez MEN. Likwidacja HiT oraz brak zastąpienia go innym przedmiotem w roku szkolnym 2024/2025 spowoduje trudności w zapewnieniu pensum dydaktycznego dla nauczycieli tego przedmiotu. W przypadku braku zgody nauczyciela na obniżenie pensum jedynym wyjściem dla dyrektora placówki będzie wypowiedzenie stosunku pracy, co z kolei jest niekorzystne dla pracownika, podobnie jak sam fakt ograniczenia etatu nauczycielowi HiT-u.

4. Pozostawiono zapis w liceach i technikach, że realizacja przedmiotu historia musi zakończyć się najpóźniej w styczniu. Jest to warunek niczym nieuzasadniony i nie wiadomo, dlaczego utrzymany.

5. Nauczyciele religii przy redukcji tygodniowego wymiaru zajęć o połowę (zał. 7 i 8) mogą stracić pracę i utrzymanie. Redukcja wymiaru zajęć religii jest też niezgodna z prawem (Rozporządzenie MEN z 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach). Lekcje religii dają narzędzia poznawcze dla zrozumienia literatury i sztuki, a ich podstawa programowa nakazuje konieczność korelacji lekcji religii z innymi przedmiotami szkolnymi, tj. z językiem polskim, historią, filozofią, etyką, muzyką, plastyką, wiedzą o kulturze, WDŻ. Nauczanie religii w szkołach specjalnych ma ogromne znaczenie wychowawcze i zdecydowanie wspiera misję tych szkół. Niewliczanie ocen z religii i etyki do średniej jest "niesprawiedliwe", bo uczeń powinien być wynagrodzony za swoją pra-

cę, a tą nagrodą i docenieniem wysiłku jest właśnie ocena, która spełnia także funkcję motywacyjną. Do redukcji wymiaru godzin religii może dojść jedynie za zgodą biskupa diecezjalnego Kościoła katolickiego albo władz zwierzchnich pozostałych kościołów i innych związków wyznaniowych (§8 ust. 1 rozporządzenia MEN z 1992 r. w sprawie organizowania lekcji religii w publicznych szkołach). W przypadku niemożności zorganizowania lekcji religii każda szkoła powinna zostać jednoznacznie zobligowana do organizacji lekcji etyki, ponieważ uważamy, że wiedza o moralności jest niezbędna dla każdego ucznia.

6. Planowane wprowadzenie przedmiotu *edukacja obywatelska* bez ujęcia w proponowanym projekcie jest nielogiczne. Dyrektorzy szkół

kształcących w zawodzie muszą uszczegółowić ramowe plany nauczania ze względu na przedmioty zawodowe, uwzględniając przy tym maksymalną tygodniową liczbę godzin lekcyjnych dla danego oddziału. Bez wiedzy, jaka będzie tygodniowa liczba nowego przedmiotu i w których klasach, jest to niemożliwe. Jest wielce prawdopodobne, iż dyrektorzy opracują takie ramowe plany nauczania, w których po dodaniu nowego przedmiotu w kolejnym roku może dojść do przekroczenia maksymalnej liczby godzin w tygodniu. Podsumowując, nasz niepokój budzi rozbieżność pomiędzy projektem rozporządzenia a zapowiedziami kierownictwa MEN: w zapropo-

nowanych w projekcie nie uwzględnia się zapowiadanych 2 godzin nowoprojektowanego (wg zapowiedzi) przedmiotu *wychowanie obywatelskie* – w takim przypadku w klasach drugich LO dwujęzycznych przy wyborze religii lub etyki ramowy plan nauczania przekroczy 40 godzin tygodniowo, co jest odwrotnością zapowiedzi zmniejszenia czasu przebywania uczniów w szkole.

7. Nie uwzględniono w ramowym planie nauczania zapowiadanych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej innych planowanych przedmiotów (*nauczanie o zdrowiu*, zamiast *wychowania do życia w rodzinie*), co powoduje uznanie projektu za niedopracowany, a konieczne zmiany w czasie trwania jego realizacji, będą skutkowały poczuciem niestabilności programu nauczania.

8. Wątpliwości budzi również zapis dotyczący skrócenia z dwóch lat do jednego roku okresu, o jaki może zostać przedłużona uczniowi nauka w branżowej szkole II stopnia lub szkole policealnej (§ 5 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 4 pkt 2 projektu rozporządzenia). W szkole policealnej obowiązuje klasyfikacja semestralna, zatem, czy powyższy zapis oznacza, że 2 razy po 1 semestrze słuchacz może powtarzać naukę? Czy nadal będzie to możliwe za zgodą dyrektora na wniosek słuchacza? Oraz czy ten przepis dotyczy zarówno pełnoletnich jak i niepełnoletnich słuchaczy szkoły policealnej?

9. Niezrozumiałym dla nas jest również, dlaczego dla języka migowego; jeżeli jest w podstawie programowej, np. w technikum farmaceutycznym; konieczna jest zgoda organu prowadzącego i ma być realizowany jako godziny dodatkowe.

Z wyrazami szacunku

dr Waldemar Jakubowski

Przewodniczący KSOiW NSZZ „Solidarność”

Konferencja CEE Edu Digital Summit Warsaw 2024

CEE Edu Digital Summit Warsaw 2024 to wyjątkowe wydarzenie skupiające na sobie uwagę liderów edukacji cyfrowej oraz innowatorów technologicznych z regionu Europy Środkowo-Wschodniej. Konferencja, mająca miejsce w sercu Warszawy, zgromadziła ekspertów i entuzjastów nowoczesnych metod nauczania, oferując im platformę do wymiany wiedzy, doświadczeń oraz najlepszych praktyk w zakresie wykorzystania technologii w edukacji.

Kluczowe tematy tegorocznego szczytu to integracja narzędzi cyfrowych w procesie nauczania, rola sztucznej inteligencji i big data w personalizacji edukacji, a także wyzwania i możliwości, jakie niesie ze sobą cyfryzacja szkolnictwa. Uczestnicy mieli okazję uczestniczyć w inspirujących warsztatach, panelach dyskusyjnych oraz prezentacjach case study, które podkreślały znaczenie innowacji i kreatywnego podejścia do edukacji w XXI wieku. CEE Edu Digital Summit okazał się być nie tylko miejscem debaty o przyszłości edukacji, ale również przestrzenią do nawiązywania wartościowych kontaktów i partnerstw między przedstawicielami świata nauki, biznesu i technologii. Wydarzenie to z pewnością przyczyni się do dalszego rozwoju i integracji środowiska edukacyjnego w regionie, pokazując jednocześnie, jak wielki wpływ na kształtowanie przyszłych pokoleń mają nowe technologie. Konferencja była skierowana do nauczycieli, dyrektorów szkół, ekspertów rynku edukacyjnego i decydentów odpowiedzialnych za edukację i digitalizację. Wydarzenie odbyło się 25 marca 2024 roku w Warszawie.

III Forum Uczelni i Instytutów Polskich – *Związki zawodowe a przyszłość*

„Solidarnie o przyszłości - związki zawodowe w obliczu nowych wyzwań” to motto III Forum Uczelni i Instytutów Polskich, które odbyło się Łódź, 12-14 kwietnia 2024 r., tradycja spotkań organizacji zakładowych NSZZ Solidarność sektora nauki i szkolnictwa wyższego jest znacznie starsza, bo było to 20, jubileuszowe spotkanie i 16 forum związkowe. Wziął w nim udział 1 ksiądz (o. Józef Łągwa SJ), 1 minister, 1 dyrektor departamentu, 4 rektorów, 3 szefów struktur związkowych (Region Ziemia Łódzka, KSNiO, ZNP w UŁ) 13 uniwersytetów (w tym 2 uniwersytety przyrodnicze, 1 uniwersytet ekonomiczny), 11 uczelni technicznych, 2 uczelnie medyczne, 2 uczelnie artystyczne, 8 instytutów badawczych oraz 120 uczestników.

Obrady otworzyli: dr Dominik Szczukocki, prof. UŁ, Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki; prof. dr hab. Elżbieta Żądzińska, Przewodnicząca Łódzkiego Partnerstwa Akademickiego; Waldemar Krenc, Przewodniczący Zarządu Regionu Ziemia Łódzka; dr Waldemar Jakubowski, Przewodniczący Krajowego Sekretariatu Nauki i Oświaty. Oczekiwany gościem był dr hab. Maciej Gdula, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, który zadeklarował pełną otwartość i chęć daleko idącej współpracy ze środowiskiem oraz zapowiedział znalezienie rozwiązań problemów instytutów badawczych, w których sytuacja jest krytyczna.

W dalszej kolejności uczestnicy forum mogli wysłuchać wykładów i przedyskutować poru-

szone zagadnienia. „Porozumienie z pracodawcą w oparciu o style myślenia i o nastawieniu do tego co słyszymy i jak to odbieramy”, Michał Okrasa, UMed w Łodzi; „Internet i media społecznościowe - dlaczego musimy tam być?”, Julia Wrocławska, UMed w Łodzi; „Aspekty prawne pracy w szkolnictwie wyższym i nauce”, prof. UŁ dr hab. Mirosław Włodarczyk, UŁ; „Wsparcie pracowników w trudnych sytuacjach”, dr Joanna Sztobryn-Giercuskiewicz, PŁ; „Budowanie odporności psychicznej pracowników uczelni w dynamicznych czasach”, dr Ewa Worotyńska-Kos, PŁ. Przyjęto także apel Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” i uczestników III Forum Uczelni i Instytutów Polskich w Łodzi w sprawie poparcia protestu rolników.

Organizatorzy forum zorganizowali również w specjalnym trybie zwiedzanie Muzeum Kineematografii, Szkoły Filmowej w Łodzi oraz Księżego Młyna. W niedzielę zaprosili z kolei na Mszę Świętą w domu św. Siostry Faustyny w intencji członków NSZZ Solidarność szkolnictwa wyższego i nauki oraz ich rodzin, a także zwiedzenia Izby Pamięci św. Siostry Faustyny oraz przejścia do pobliskiego Parku Słowackiego, gdzie miała pierwsze objawienie.

WYDARZENIA

"Kondycja psychofizyczna nauczycieli w XXI wieku"

18 kwietnia 2024 r. w budynku Akademii WSEI w Lublinie odbyła się Wojewódzka Konferencja pt. „ Kondycja psychofizyczna nauczycieli w XXI wieku”. Obecni byli min. przedstawiciele władz województwa lubelskiego, Regionu Środkowo- Wschodniego NSZZ „Solidarność” oraz przewodniczący Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania

Waldemar Jakubowski.

Na spotkaniu podjęto próby odpowiedzi na pytania dotyczące kondycji psychofizycznej nauczycieli. Wychodząc od opisu jak wygląda codzienna praca nauczycieli rozważano dlaczego odchodzą oni z zawodu i czują się wypaleni. Prelegenci: mgr Marek Mirosław i mgr Barbara Turska podzielili się wynikami i omówili wnioski z ankiety przeprowadzonej wśród nauczycieli na temat postrzegania ich autorytetu, motywacji, stresu i wypalenia zawodowego. Dr Wiesław Poleszak skupił się na definicji dobrostanu jako jakości życia. Nauczyciel pracuje na zasobach własnych, dlatego najpierw musi zadbać o siebie. Dr Małgorzata Sitarczyk omówiła psychologiczne koszty pracy, która powinna budować a nie niszczyć nasze życie. Mgr Beata Drewienkowska i mgr Damian Gurba zwrócili uwagę na to jak ważne jest znalezienie równowagi między pracą a życiem prywatnym, odpowiednia ilość snu, prawidłowe odżywianie i aktywność fizyczna. Wszystkie te czynniki składają się na umiejętność relaksacji, co wpływa na dobrostan nauczyciela w pracy i życiu prywatnym.

Podsumowując wypowiedzi prelegentów można stwierdzić, że nauczyciele stoją przed licznymi wyzwaniami, które wpływają bezpośrednio na ich odporność emocjonalną i ogólne samopoczucie. Zauważenie tych wyzwań i wsparcie nauczycieli jest niezbędne między innymi dlatego, by mogli dać swoim uczniom wysokiej jakości edukację, dalej kochać swoją pracę i cieszyć się jak najdłużej zdrowiem psychicznym i fizycznym.

[\(Materiał przygotowany dzięki uprzejmości Sekcji Gdańskiej, zdjęcia Sekcja Gdańska\)](#)

#Ostatni dzwonek

Kampania #OstatniDzwonek jest prowadzona przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” we współpracy z Krajową Sekcją

Oświaty i Wychowania oraz Krajową Sekcją Młodych. Jej rdzeniem są twarde propozycje zmian w podstawie programowej szkół podstawowych i średnich, które związek wysłał do Ministerstwa Edukacji Narodowej. Na przekór obecnym trendom, „Solidarność” nie chce niczego wykreślać z podstawy programowej, a dodać coś, co przez lata było traktowane po macoszemu. Chodzi o prawa pracownika i wiele zagadnień dotyczących świata pracy, jak funkcjonowanie związków zawodowych, układów zbiorowych pracy czy budowanie świadomości, że prawa pracownika to bardzo ważne prawa człowieka.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” oraz Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” przy wsparciu Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych dokonały szczegółowej oceny podstawy programowej kształcenia ogólnego. Punkt po punkcie, wnikliwie przeanalizowano treści nauczania doradztwa zawodowego, wiedzy o społeczeństwie oraz przedmiotu biznes i zarządzanie. Analiza wyłoniła obraz edukacji ukierunkowanej w sposób jednoznaczny na promowanie wolności gospodarczej i indywidualizmu. Próżno szukać w niej wiedzy na temat świata pracy rozumianego jako system naczyń połączonych, w którym interesy pracodawcy i pracownika mogą być polem do współpracy i dialogu, świata pracy gdzie nie tylko docenia się rolę przedsiębiorcy, ale także wkład pracowników, gdzie na rynku pracy funkcjonują obok siebie pracodawcy i pracownicy mający tak samo istotną rolę w rozwoju gospodarczym i społecznym.

Tekst za: <https://www.solidarnosc.org.pl/ostatnidzwonek-na-prawa-pracownika-w-programie-nauczania-kampania-nszz-solidarnosc/>, gdzie można znaleźć dodatkowe informacje.

ciąg dalszy ze strony 3.

przysługuje odrębny dodatek w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego. Organ prowadzący szkołę może podwyższyć dodatek nauczycielowi zatrudnionemu na terenie wiejskim, na którym występuje deficyt kadry”.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 KN „stosunek pracy z nauczycielem nawiązuje się w szkole, a w przypadku powołania zespołu szkół jako odrębnej jednostki organizacyjnej - w zespole szkół na podstawie umowy o pracę lub mianowania”. W świetle przywołanego przepisu zespół szkół, a nie konkretna szkoła, jest pracodawcą.

Wykładnia językowa art. 54 ust. 5 KN zmusza do formalnego zdefiniowania pojęcia "zatrudnienie", którym przepis się posługuje. Wobec powyższego, "zatrudnienie" definiujemy jako umowę między dwiema stronami stosunku pracy, a więc między pracodawcą, a pracownikiem, regulowaną przepisami prawa pracy. Pracodawcą jest Zespół Szkół w &&&&&& [wieś] a pracownikiem konkretny nauczyciel przez niego zatrudniony. Należy uznać racjonalność pracodawcy i to, że skoro użył w przywołanym przepisie terminu słowo „zatrudnienie”, jego intencją było odwołanie się do wprost do „stosunku pracy” w rozumieniu prawa powszechnego. W takiej sytuacji prawo do dodatku wiejskiego przysługuje nauczycielom, którzy są zatrudnieni w wiejskiej „szkole”, a konkretnie w Zespole Szkół w &&&&&&, jako odrębnej jednostce organizacyjnej. Jeżeli zatem Zespół Szkół w &&&&&& ma swoją siedzibę na wsi - nauczyciel nabędzie prawo do dodatku wiejskiego, za każdą godzinę przepracowaną w budynku szkoły, nawet jeżeli ten budynek mieści się w mieście, czyli &&&&&&.

Za Komisję Międzyzakładową
NSZZ „Solidarność POiW Region Wielkopolska
Krzysztof Wojciechowski
- Zastępca Przewodniczącej